

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — Jan Sneller przeciwko DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Sprawa C-442/12)

(2013/C 9/49)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jan Sneller

Strona pozwana: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 87/344/EWG⁽¹⁾ zezwala na to, aby ubezpieczyciel ochrony prawnej, który umieścił w umowie ubezpieczenia warunek, że obsługa prawna postępowań sądowych i administracyjnych jest co do zasady zapewniana przez pracowników ubezpieczyciela, zawarł w tej umowie również postanowienie, że koszty związane z obsługą prawną przez wybranego przez ubezpieczonego adwokata lub przedstawiciela prawnego są pokrywane tylko wówczas, gdy ubezpieczyciel jest zdania, iż ta obsługa winna zostać zlecona prawnikowi zewnętrznemu?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie to, czy w danym postępowaniu sądowym lub administracyjnym istnieje przymus adwokacki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185, s. 77)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 11 października 2012 r. — Werner Krieger przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-459/12)

(2013/C 9/50)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Werner Krieger

Strona pozwana: ERGO Lebensversicherung AG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze drugiej dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG (druga dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie)⁽¹⁾, przy uwzględnieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie)⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 5a ust. 2 zdanie czwarte Versicherungsvertragsgesetz (ustawy o umowach ubezpieczenia) w brzmieniu ustalonym Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (trzecią ustawą wprowadzającą w życie dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich w dziedzinie prawa ubezpieczeń) z dnia 21 lipca 1994 r., który stanowi, że prawo odstąpienia lub sprzeciwu wygasa najpóźniej rok po dokonaniu zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, nawet w sytuacji, gdy ubezpieczający nie został pouczony o prawie do odstąpienia lub sprzeciwu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 330, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. L 360, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 15 października 2012 r. — Granton Advertising BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Sprawa C-461/12)

(2013/C 9/51)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Granton Advertising BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin »inne rodzaje papierów wartościowych« występujący w art. 13 część B lit. d) pkt [5] szóstej dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾ (obecnie od dnia 1 stycznia 2007 r. art. 135 ust. 1 lit. f) ósmej dyrektywy 2006/112/WE⁽²⁾ w zmienionej wersji) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on kartę Granton, którą można przenieść na osobę trzecią i która jest wykorzystywana do (częściowej) zapłaty za towary i usługi, a jeśli tak, to czy wystawianie i sprzedaż takiej karty są zwolnione z podatku obrotowego?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy termin »inne papiery handlowe« występujący w art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG (obecnie od dnia 1 stycznia 2007 r. art. 135 ust. 1 lit. d) ósmej dyrektywy 2006/112/WE w zmienionej wersji) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on kartę Granton, którą można przenieść na osobę trzecią i która jest wykorzystywana do (częściowej) zapłaty za towary i usługi, a jeśli tak, to czy wystawianie i sprzedaż takiej karty są zwolnione z podatku obrotowego?
- 3) Jeżeli karta Granton jest »innym papierem wartościowym« lub »innym papierem handlowym« we wskazanym powyżej rozumieniu, to czy okoliczność, że w praktyce iluzoryczne jest pobieranie przy okazji korzystania z tej karty podatku obrotowego od (stosunkowej części) wynagrodzenia uiszczanego za kartę, ma znaczenie dla kwestii, czy jej wystawianie i sprzedaż są zwolnione z podatku obrotowego?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 17 października 2012 r. — ATP Pension Service A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-464/12)

(2013/C 9/52)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ATP Pension Service A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli państwo członkowskie uznaje za specjalne fundusze inwestycyjne podmioty wskazane w pkt 2 niniejszego odesłania prejudycjalnego, czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru należy interpretować w taki sposób, że pojęcie »specjalne fundusze inwestycyjne, określone przez państwa członkowskie« obejmuje fundusze emerytalne takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym i posiadające następujące cechy charakterystyczne:
 - a) zwrot uzyskiwany przez pracownika (klienta funduszu) jest uzależniony od zwrotu z dokonanych przez fundusz emerytalny inwestycji,
 - b) pracodawca nie ma obowiązku uiszczania dodatkowych składek mających na celu zapewnienie klientowi funduszu zwrotu w konkretnej wielkości,
 - c) fundusz emerytalny dokonuje zbiorowych inwestycji zgromadzonych środków na zasadzie rozłożenia ryzyka,
 - d) przeważająca część wpłat jest dokonywana do funduszu inwestycyjnego na podstawie układów zbiorowych zawartych pomiędzy organizacjami zrzeszającymi pracodawców i pracowników, a nie — wskutek indywidualnych decyzji poszczególnych pracowników,
 - e) poszczególny pracownik może indywidualnie postanowić, że będzie on uiszczać dodatkowe składki na fundusz emerytalny,
 - f) osoby prowadzące samodzielną działalność gospodarczą, pracodawcy i członkowie kadry kierowniczej mogą postanowić, że będą oni uiszczać składki na fundusz emerytalny,
 - g) z góry określona część uzgodnionych w układzie zbiorowym pracowniczych oszczędności emerytalnych jest przeznaczona na dożywotnie świadczenie emerytalne,
 - h) klienci funduszu pokrywają koszty jego funkcjonowania,
 - i) wpłaty do funduszu emerytalnego mogą zostać do pewnego pułapu odliczone od podatku dochodowego,
 - j) wpłaty do indywidualnego (prywatnego) programu emerytalnego, także tego prowadzonego przez instytucję finansową, w ramach którego są mogą one być inwestowane w specjalny fundusz inwestycyjny, mogą zostać odliczone od podatku dochodowego w takim samym zakresie jak wskazano w lit. i) powyżej,